

[Dahlgaard.]

Jylland har udtalt, at han ønskede i og for sig ikke Ministerens Forslag gennemført paa dette Omraade.

Men nu har vi i Dag faaet Meddelelse fra det konservative Partis Ordfører om, hvad Formaalet er fra den Side i hvert Fald; det ærede Medlem Hr. Christmas Møller angav det saaledes, at det, det kom an paa, var at komme bort fra hele den Ejendoms-skattelovgivning, der gennemførtes i 1922. Ja, det er utvivlsomt Formaalet, at afdøde Martin Hansens Arbejde nu skal laves om, og nu er Martin Hansen jo ikke her i Tinget til at være med til at værne dette Arbejde.

Jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister i Stedet for at gøre nye Forsøg paa at finde et brugeligt Grundlag skulde opgive sine Bestræbelser; hertil opfordrer den store Nedgang i Amternes Skatter, som det indeværende og det kommende Aar vil vise. Den højtærede Indenrigsminister skulde i Stedet for ophæve Landkommunallovens § 50 og erstatte den med bedre Bestemmelser, denne Paragraf, som giver Amterne Adgang til Udskrivning paa et Grundlag, som de fleste er enige om er uheldigt. Vi fra vor Side vilde gerne yde vor Medvirkning dertil.

Men langt vigtigere for en retfærdig Fordeling af de kommunale Skatter end en Omlægning af Amtsskatterne vilde det utvivlsomt være, om Kommunerne fik Adgang til en retfærdigere Udskrivning af de nuværende Ejendomsskatter ved Overførelse af Skatter fra Bygninger til Jord. Paa dette Omraade agter det radikale Venstre i indeværende Samling at forelægge Lovforslag.

Jeg vil hertil endnu føje, at naar man taler om Skattebyrder her i Landet, bør man erindre, at vel nok de mest drastiske Eksempler paa Skatteudskrivning findes i de danske Provinsbyer. Det er fuldkommen latterligt, at man fra Venstres Side taler om Formueskattens utaaelige Byrder, saa længe der findes en Skattepumpning Sted i et saadant Omfang, som det sker i en Række af vore Provinsbyer og i særlig Grad overfor disse Byers Middelstand. Man har søgt at sætte det i Forbindelse med, hvilket Parti der staar for Styret i de paa-gældende Byer, men jeg tror nu ikke, det vil være muligt at gøre det, thi disse Skatteforhold findes saavel i Byer med socialdemokratisk Styre som i Byer, hvor Venstre og Moderate har Flertal. I øvrigt kan det i denne Forbindelse nævnes, at hvis man gennemgaar de kommunale Ligningsmetoder Landet over, vil man se, at de Skatte-

skalaer, som anvendes i de Byer, hvor Moderate og Konservative har Flertal, er mere ondartede overfor Middelstanden end Skatteskalaerne i de andre Byer.

Jeg ønsker ved denne Lejlighed at sige, at foruden at der maa føres en økonomisk forsvarlig Kommunalpolitik, er en af de Veje, der nødvendigvis maa betrædes — naar man ser Udviklingen paa længere Sigt —, hvis man vil ændre disse tyngende Skatteforhold i Provinsbyerne, den, at Kommunerne faar Lejlighed til i højere Grad, end det nu er Tilfældet, at beskatte de Grundværdistigninger, der netop foregaar i alle de Provinsbyer, hvor der er betydelig Befolkningstilvækst. I samme Grad som Byerne bliver sat i Stand til at beskatte de Værdistigninger, som ikke skyldes den enkelte Borgers Arbejde, men det hele By-samfunds Udvikling, i samme Grad vil Byerne kunne lette Skatterne for Arbejdsindkomsterne. Vi ønsker fra vor Side i indeværende Samling at forelægge Lovforslag om dertil sigtende Ændringer i de gældende Regler for Værdistigningsafgift.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne nævne, at i samme Grad som man ude i Befolkningen vender sig imod Ejendoms-skylden som Skattegrundlag og forstaar Rigtigheden af, at Ejendomsskatterne bør hvile paa Jorden alene, i samme Grad tror jeg ogsaa, at Interessen for hele Jordvurderings-spørgsmaalet er vaagnet. Jeg skal ikke komme ind paa de Spørgsmaal, der har været saa stærkt fremme i den senere Tid angaaende Vurderingerne paa Fyn og paa Lolland, da et andet Medlem af mit Parti agter at tale derom, men jeg skal sige, at efter min Mening lader det sig ikke nægte, at Vurderingerne lader meget tilbage at ønske.

Dette har utvivlsomt sin Rod i, at Vurderingsmyndighederne endnu ikke i tilstrækkelig Grad forstaar Grundskyldlovgivningens Principper. Vurderingsmyndighederne lader sig paavirke — det gælder i hvert Fald mange Steder — af Jordens øjeblikkelige Kulturtilstand og vurderer den Ejendom, som er i bedre Godningskraft, og som der er anvendt mere Arbejde paa, højere end den Ejendom af ganske tilsvarende Bonitet, som er mindre intensivt drevet. Hertil kommer, at man faar et stadig stærkere Indtryk af, at der ogsaa i Vurderingsmyndighedernes Principper er Usikkerhed med Hensyn til Vurderingen af Beliggenhedsværdien, som oftest til Skade for de smaa Ejendomme.

Jeg tror, alt dette nødvendiggør en Indskærpelse overfor Ligningsmyndighederne af-